

1 czerwca 1932 r. a w odniesieniu do zaopatrzeń emerytalnych od dnia 1 lipca 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister: *Wł. Zawadzki*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych:
Kühn
 Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

420.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1932 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. W ustępie 2 § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 4, poz. 23) w miejsce wyrazów: „Dowódcę Floty” wstawia się wyrazy: „Szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, oraz Ministrom: Spraw Wojskowych i Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

421.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1932 r.

o ulgach przy sporządzaniu bilansów przez zakłady ubezpieczeń podlegające nadzorowi Ministra Skarbu.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o tymczasowem stosowaniu wyjątkowych zasad bilansowania (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 226) zarządza co następuje:

§ 1. Jeżeli przeciętne kursy giełdowe papierów wartościowych z ostatniego miesiąca przed dniem bilansowym roku sprawozdawczego są niższe od ich wartości bilansowej z roku ubiegłego, a papierów wartościowych, nabytych w roku sprawozdawczym — są niższe od ich ceny nabycia, zakład ubezpieczeń może wyrównać powstałe stąd różnice w drodze równomiernego podwyższenia w bilansie wartości tych papierów.

Jeżeli notowań giełdowych dla niektórych papierów wartościowych w ostatnim miesiącu przed dniem bilansowym nie było albo, jeżeli liczba dni, w których notowania giełdowe były dokonane, nie wynosi co najmniej pięciu, wówczas kurs tych papierów wartościowych ustalony zostanie przez Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

Do papierów wartościowych, do których mogą być stosowane postanowienia przewidziane w poprzednich ustępach zalicza się:

- a) papiery emitowane albo gwarantowane przez Państwo,
- b) listy zastawne krajowych instytucji kredytu długoterminowego, posiadające bezpieczeństwo prawne,
- c) emitowane przez związki samorządowe obligacje, posiadające bezpieczeństwo prawne.

§ 2. Różnica podlegająca wyrównaniu w myśl poprzedniego paragrafu nie może przekraczać:

w krajowych spółkach akcyjnych ubezpieczeniowych — połowy wpłaconego kapitału akcyjnego i innych kapitałów rezerwowych, przeznaczonych na pokrycie strat;

w krajowych towarzystwach ubezpieczeń wzajemnych oraz publicznych zakładach ubezpieczeń — dziesięciu od stu zbioru składek za rok sprawozdawczy;

w zagranicznych zakładach ubezpieczeń — połowy złożonej kaucji.

Nadto różnica kursu na papierach wartościowych, wpisanych do rejestru lokat funduszu ubezpieczeniowego działu ubezpieczeń na życie, nie może przekraczać 1% ryzyko - kapitału, t. j. różnicy między sumą ubezpieczenia, a pełną matematyczną rezerwą składek.

W wypadkach, uzasadnionych ogólną sytuacją gospodarczą, Minister Skarbu będzie mógł uchylić w stosunku do wszystkich lub poszczególnych zakładów ubezpieczeń ograniczenie zawarte w ustępie poprzednim.

§ 3. Kwoty przekraczające podane w § 2 normy winny być odpisane na straty.

Na straty odpisać należy pozatem straty kursowe na zrealizowanych papierach wartościowych, jak również straty kursowe na kursie walut obcych, na jakie opiewają papiery wartościowe.

§ 4. Krajowe spółki akcyjne ubezpieczeniowe mogą korzystać z postanowień §§ 1 — 3 jedynie, gdy nie wypłacają akcjonariuszom dywidendy.

Włoskie zakłady ubezpieczeń Assicurazioni Generali Trieste i Riunione Adriatica di Sicurtà, o ile nie złożą kaucji, mogą korzystać z postanowień §§ 1 — 3 w granicach połowy kapitału przeznaczonego na wyłączną działalność w Państwie Polskiem, pod warunkiem lokowania tego kapitału w sposób przewidziany dla kapitałów akcyjnych krajowych zakładów ubezpieczeń.

§ 5. Zakłady ubezpieczeń mogą nie zaliczać do należności wątpliwych, przewidzianych w postanowieniach dotyczących zasad szacowania pozycji bilansowych, — należności za nieopłacone polisy i kwity z roku sprawozdawczego, znajdujące się w końcu roku sprawozdawczego w centralnych zarządach zakładów ubezpieczeń lub w specjalnych biurach inkasowych, tworzonych przez zrzeszenia zakładów ubezpieczeń dla bezpośredniego inkasa.

§ 6. Przepisy rozporządzenia niniejszego będą miały zastosowanie po raz pierwszy przy sporządzaniu sprawozdań i zamknięć rachunkowych za 1931 r.

§ 7. Niniejsze rozporządzenie traci moc prawną z terminem, który określony zostanie przez Radę Ministrów na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o tymczasowym stosowaniu wyjątkowych zasad bilansowania (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 226).

Minister Skarbu może w drodze rozporządzenia zezwolić na stopniowe — w okresie lat pięciu od daty wygaśnięcia mocy obowiązywania niniejszego rozporządzenia — wyrównanie ewentualnych różnic kursowych na papierach wartościowych, wpisanych do rejestru lokat funduszu ubezpieczeniowego działu ubezpieczeń na życie.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

422.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 maja 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu w sprawie opłat od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża.

Na podstawie art. 1, 3 i 5 ustawy z dn. 28 stycznia 1932 r. o opłatach od publicznych zabaw, rozry-

wek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 111) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłacie na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża podlegają bilety wstępu na wszelkie publiczne zabawy, rozrywki i widowiska, a w szczególności bilety wstępu na:

- 1) przedstawienia: kinematograficzne, teatralne i rewjowe, baletowe i kabaretowe,
- 2) koncerty, deklamacje i recytacje,
- 3) przedstawienia cyrkowe, menażerje, pokazy zwierząt tresowanych,
- 4) zabawy taneczne, kostjumowe, bale maskowe, dancingi i t. p.,
- 5) zabawy ludowe z karuzelami, huśtawkami, strzelnicami, aparatami do mierzenia sił, aparatami reprodukującymi mechanicznie utwory muzyczne, deklamacje i śpiew, z gramii połączonymi z wygraną w pieniądzech lub przedmiotach, kolejkami amerykańskimi i t. p.,
- 6) zawody sportowe, wyścigi konne, samochodowe, kolarskie, motocyklowe, walki zapaśnicze oraz inne widowiska tego rodzaju,
- 7) wystawy i panoramy.

§ 2. Opłatę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża pobiera się w formie dodatku do ceny wykupionego biletu wstępu na zabawę, rozrywkę lub widowisko; za cenę biletu (art. 1 ust. 2 ustawy), tworzącą podstawę do obliczenia opłaty, uznaje się kwotę uiszczoną przez nabywcę biletu.

Od biletów bezpłatnych opłaty się nie pobiera, liczba tych biletów powinna być jednak zgłoszona zarządowi gminy.

§ 3. Opłatę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża od biletów wstępu opłacają osoby, nabywające bilety wstępu, inkasują ją zaś i są za tę opłatę odpowiedzialni właściciele przedsiębiorstw lub osoby odpowiedzialne za przedsiębiorstwo lub urządzenie zabawy, rozrywki lub widowiska.

Zainkasowaną opłatę należy wpłacić do kasy gminnej łącznie z zainkasowanym komunalnym podatkiem od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, a w wypadku, gdy podatek komunalny nie jest pobierany, najdalej w ciągu 5-ciu dni po dniu zabawy, rozrywki, lub widowiska. Przedsiębiorstwom, względnie osobom inkasującym opłatę, przyznaje się odszkodowanie w wysokości 2% zainkasowanej sumy.

§ 4. O ile uczestnictwo w zabawie, rozrywce, lub widowisku nie jest uzależnione wyłącznie od wykupionych biletów wstępu, opłatę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża wymierza się ryczałtowo w stosunku 10% od podatku, wymierzonego ryczałtowo na rzecz gminy.

W wypadku, gdy podatek komunalny nie został ryczałtowo wymierzony, należy uskutecznić wymiar ryczałtowych opłat na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża w kwocie do 5 zł dziennie — w zależności od warunków miejscowych i liczebności uczestników zabawy lub widowiska.